

3. Barnes S. Hypertext Literacy. *Interpersonal Computing and Technology*. S. Barnes. *An Electronic Journal for the 21st Century*, 2004. Vol. 2. №4. P. 24–36.

4. Davis N. Information Technology in the United Kingdom. Initial Teacher Education (1982 – 1992). *Journal of Information Technology for Teacher Education*. 2002. №1. P. 7–21.

5. Delany P. Hypertext, Hypermedia and Literacy Studies: The State of the Art. In: Delany, Paul and Landow, George P. (Hrsg.), *Hypermedia and Literacy Studies*. Cambridge, Mass and London : MIT Press. 2011. P. 3–50

Олексин Христина,

курсантка 3 курсу ННІ №1 Національної академії внутрішніх справ,

Консультант з мови: Козубенко І.В.

ОСНОВНІ АСПЕКТИ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ У НОВИХ УМОВАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасні тенденції становлення України та розвитку її правоохоронних органів ставлять перед новою поліцією нові пріоритети та завдання. Незважаючи на деяку суперечливість окремих документів, їх об'єднує єдина думка про актуальність реформування органів внутрішніх справ в контексті загальнодержавної трансформації. Слід зауважити, для того щоб успішно існувати на міжнародній арені, наша наука й освіта повинні бути конкурентоспроможними й визнаними світом. Очевидним є те, що Україну від Європи все ще відокремлює мовний бар'єр. Більшість фахівців, зокрема з права, не володіє жодною іноземною мовою, студенти нефілологічних спеціальностей, і студенти-юристи, зокрема, мають проблеми іншомовного спілкування – існують великі протиріччя між реальним рівнем володіння іноземною мовою та вимогами суспільного життя сучасних українців в умовах євроінтеграції [1].

Різні аспекти мовної підготовки майбутніх фахівців та (або) організація процесу навчання рідної або іноземних мов були розглянуті у роботах вітчизняних та зарубіжних вчених (Н. Артикуца, Л. Гріднева, Т. Гороховська та ін.). Значний внесок у розвиток

контекстного навчання зроблено А Вербицьким, О. Єрмаковою, О. Ларіоною та ін. [1].

Потрібно урахувати, що приведення поліції України до кращих світових стандартів має здійснюватись, як з урахуванням світових тенденцій з дотримання прав людини, так і з урахуванням внутрішніх умов розвитку країни. Передовий досвід функціонування правоохоронних органів в багатьох європейських країнах, наприклад таких як Бельгія, Франція показує те, що соціально-сервісний характер діяльності поліції, робота заради народу та разом з ним може привести до значних успіхів у розкритті окремих видів злочинів та попередженні злочинності [2].

Відомо, що діяльність поліцейського має комунікативний характер. Набуття правоохоронцями певних комунікативних якостей та навичок певною мірою стає запорукою ефективної професійної діяльності, а питання мовної (іншомовної) підготовки набувають надзвичайної актуальності [3].

Не приховується той факт, що українські поліцейські можуть направлятися до міжнародних організацій, залучатися до участі в міжнародних операціях з підтримання миру й безпеки та мають вільно володіти іноземними мовами [4].

Потрібно зазначити, що на сучасному рівні функціонування правоохоронної діяльності ефективне спілкування як рідною, так й іноземними мовами стає передумовою ефективності діяльності поліцейського. Знання як мови, так й невербальних засобів спілкування, знання певних країнознавчих реалій є запорукою успішного спілкування, та зазвичай своєчасної допомоги та (або) розкриття злочинів по гарячих слідах.

Таким чином, процес здійснення мовної підготовки має бути максимально наближеним до майбутньої професійної діяльності. Мовні та мовленнєві вправи повинні мати змістову та процесуальну віднесеність до професійного контексту. У виконанні колективної діяльності стратегія колективного партнерства та отримання синергетичного ефекту є оптимальною [1].

Під певною «несистемністю» мовної (іншомовної) підготовки майбутніх правоохоронців розуміється відсутність чіткої стратегії мовної (іншомовної) професійної підготовки. Доцільно при написанні підручників, посібників, методичних рекомендацій тощо частіше орієнтуватися на існуючу класифікацію рівнів володіння мовою як можливої системоутворюючої складової організації системи мовної

(іншомовної) підготовки, що створило б умови для організації неперервної системи іншомовної підготовки фахівців за певним профілем їх професійної діяльності [3].

Виходячи із вищезазначеного можна зауважити, що існують певні проблеми в іншомовній підготовці правоохоронців, зокрема поліцейських.

На мою думку більш доцільним на сучасному етапі є організація іншомовної підготовки майбутніх правоохоронців як цілеспрямований, професійно орієнтований, неперервний, рівневий, поступовий, системний процес з чітко скоординованими складовими.

Список використаних джерел:

1. Артикуца Н.В. Мова права і юридична термінологія : навч. посіб. / Н.В.Артикуца. 2-ге вид., змін. і доп. К. : Стилос, 2004. 277 с.
2. Mission, vision et valeurs. URL. : <http://www.lokalepolitie.be/5341/fr/mission-vision-et-valeurs.html>
3. Найкраща практика початкової поліцейської підготовки аспекти навчальної програми. URL. : <http://www.osce.org/ru/secretariat/109934?download=true>
4. Закон України «Про Національну поліцію». URL. : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

Соболь Анна,

студентка 2 курсу Національної академії
внутрішніх справ

Консультант з мови: Козубенко І.В.

ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ ГРАМОТНОСТІ У СТУДЕНТІВ

У сучасних умовах інформаційних технологій вища освіта перебуває у процесі значного розвитку, що передбачає використання сучасних методів та засобів навчання. Інформатизація вищої освіти є актуальною тенденцією сучасного соціально-економічного розвитку, оскільки цифрове суспільство вимагає від людей певних компетенцій, що передбачають володіння новітніми технологіями. Одним із ключових аспектів інформатизації вищої освіти є створення та використання систем навчання, які дозволяють формувати уміння самостійно здобувати знання за допомогою сучасних технологій [3].